

undervisende Forhandlingsmaxime, hvis Tanke er, at Retten skal bidrage til Sagens Oplysning ved at vellede Parterne og ved at angive, hvilke Punkter der bør søges oplyste, i Modsatning til den Fremgangsmaade, som følges ved de ordinare Retter, den saakaldte Forhandlingsmaxime, som væsentlig gaaer ud fra, at det er overladt til Parterne selv at foretage, hvad de, hver for sig, ville med Hensyn til deres Sags Oplysning, uden at der fra Rettens Side foretages Noget. Det ligger vel nær at antage, at paa Grund af disse Sagers Bessaffenhed vil den anden Fremgangsmaade baade i sig selv være rigtig og den, der hurtigst leder til Sagernes Afgjorelse. Jeg skal i Korthed udhæve Hovedpunkterne i de foreliggende Paragrapher, da Udvalget ikke har givet nogen omstændelig Motivering af dets Forslag i det Hele taget. I § 5 omtales kun, at man har at henvende sig til Amtmanden for at faae Landvæsenkommisfairs udnævnte, og at Amtmanden autoriserer een eller flere Protokoller til Benyttelse ved Forretningerne og tilstiller Formanden en saadan samt Begjæringen om Forretningens Afholdelse. Man har nemlig antaget, at da der samtidig kunde være Brug paa flere Steder for Protokollerne, vilde det være rigtigt, at der var mere end een. I § 6 er det bestemt, at Formanden, efterat have modtaget Protokollen og Udnævnelsen, skal beramme Tid og Sted til Forretningens Afholdelse og tilstige Parterne med 8 Dages Barsel under sin Haand, og lade dem Alle indkalde ved de sædvanlige Stevningsmænd. § 7 indeholder Forfrist om Forkyndelsen; det bestemmes da navnlig, at Forkyndelsen skal skee paa Bedkommendes Bopæl, forsaavidt denne er beliggende indenfor Amtsradsdistrictets Grændser, eller i nogen af de til samme i Henseende til disse Sager hørende Kjøbstæder, men at det ellers skal skee paa Eiendommen

selv for den Mand, som boer der, og at 8 Dages Barsel i alle Tilfælde skal ansees for tilstrækkeligt. Forsaavidt at her er bestemt, at Forkyndelsen kan foregaae paa Bopælen, naar Bedkommende ikke selv boer i Amtsradsdistrictet, da stemmer dette med den almindelige Lovgivnings Forfrifter, navnlig med danske Lovs 1—4—13 og 19, samt 5—10—3. Forsaavidt det er foreslaaet, at 8 Dages Barsel i alle Tilfælde skal være tilstrækkeligt, da afviser dette maaskee noget fra, hvad der i Almindelighed antages for at være et tilstrækkeligt Barsel; men jeg skal i den Henseende bemærke, at efter Forordning af 23. April 1781 skal 3 à 4 Dages Barsel altid være tilstrækkeligt; det er ikke der forudsat, at et længere Barsel skal gives, fordi nogen Indfaldt ikke har været tilstede paa sin Bopæl, eller var reist bort paa den Tid, Indfaldelsen fandt Sted; vilde man end ikke lægge denne ældre Bestemmelse til Grund, saa maatte man dog gaae ud fra, at Extraretsbarsel maatte være tilstrækkeligt, som er 4 Dage og 24 Timer for hver 4 Mil, og navnlig er det tillige i danske Lovs 4—1—13 forudsat, at naar den Mand, som Sagen vedkommer i saadanne Afseds sager eller Eiendomsretter, ikke er tilstede, skal 8 Dages Barsel gives til den Mand, som ikke boer paa Stedet. Det er vistnok af stor Bigtighed, at der ikke gives for langt Barsel i disse Sager, og navnlig er det af Bigtighed, at Barslet ikke kommer til at rette sig efter, hvorvidt den Paagjældende ved Forkyndelsen træffes i sin Bolig, eller er tilstede i Nærheden deraf eller ikke, idet i Almindelighed Ingen vil komme tilstede, inden Mødet finder Sted, og naar saaledes flere Mænd i lang Afstand komme sammen, er det af Bigtighed, at man kan begynde Forretningen uden Hensyn til, om der skulde være Noget at bemærke ved Indkaldelsesfristen, da ellers Mødet vilde blive aldeles forgjæves.